

udførelse sammenlignes herefter med de danske bestemmelser og den faktiske udførelse af danske konstruktioner med huldek. Dette analysearbejde vil være afsluttet ultimo august 2002.

Jeg vil herefter vende tilbage med en redegørelse herfor.

Spm. nr. S 2662

Til socialministeren (8/7 02) af:

René Skau Björnsson (S):

»Vil ministeren oplyse, om en kommune, uden amtskommunens forudgående accept, kan ændre en hidtidig udmåling af støtte efter lov om social service § 77, således at det bliver muligt for den handicappede arbejdsgiver at aflønne sine handicaphjælpere i overensstemmelse med Socialministeriets vejledning herom, herunder om der er sket en ændring efter grundtakstmodellens indførelse?«

Svar (17/7 02)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Som jeg læser René Skau Björnssons spørgsmål ønskes der oplysninger om, hvorvidt indførelse af grundtakstmodellen har medført ændringer i en kommunes muligheder for ensidigt og uden amtskommunens accept at ændre et tilskud til dækning af udgifter ved ansættelse af hjælpere efter servicelovens § 77.

Jeg kan oplyse, at med grundtakstmodellens indførelse ved lov nr. 489 af 7. juni 2001 blev tilskud til ansættelse af hjælpere til pleje m.v. efter serviceloven § 77 omfattet af grundtakstfinansiering (servicelovens § 131 a, stk. 1, nr. 4), og som følge heraf ophæves statens refusion på 50 pct. af de kommunale udgifter efter de hidtil gældende regler (servicelovens § 129, stk. 3).

Efter de hidtil gældende regler tilkom det kommunen alene at ændre omfanget af den støtte, som en borger efter servicelovens § 77 var visiteret til.

Efter indførelse af grundtakstmodellen skal kommunen afholde samtlige udgifter til tilskud til ansættelse af hjælpere til pleje m.v. til personer over 67 år (servicelovens § 129, stk. 3, nr. 6). For personer under 67 år er tilskud til ansættelse af hjælpere til pleje efter servicelovens § 77 om-

fattet af grundtakstfinansieringen (servicelovens § 131 a, stk. 1, nr. 4).

Af grundtakstfinansieringen følger, at der for hvert tilbud fastsættes en grundtakst, som kommunen som udgangspunkt skal betale; dog skal kommunen ikke betale mere end de faktiske udgifter, hvis foranstaltningen koster mindre end grundtaksten. Beløb ud over grundtaksten betales af amtskommunen. Grundtakstmodellen bygger på et princip om, at en kommune ikke ensidigt kan forpligte en amtskommune til at medvirke til finansiering af et tilbud. Det er derfor i alle tilfælde en forudsætning, at der er enighed om, at borgeren skal have det konkrete tilbud, og det er en forudsætning for amtskommunens pligt til at medfinansiere, at visitationsproceduren i serviceloven er fulgt (§ 131 b).

I tilfælde af, at der mellem kommune og amtskommune er indgået aftale om grundtakstfinansiering af tilskud til ansættelse af hjælpere til pleje efter servicelovens § 77 til en borger med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne kan kommunen ikke ensidigt ændre størrelsen af den støtte, der er givet tilsagn til, hvis amtet herved pålægges større udgifter end forudsat i aftalen.

Jeg vil afslutningsvis minde om, at Socialministeriet løbende vil følge udviklingen på området. På den baggrund vil jeg årligt afgive en redegørelse til Folketinget om udviklingen på området. Redegørelsen vil blive udarbejdet bl.a. på baggrund af de rapporter, der indsendes fra de regionale udviklingsråd, og oplysninger fra informations- og analysesystemet knyttet til opfølgningen og overvågningen.

Spm. nr. S 2665

Til økonomi- og erhvervsministeren (8/7 02) af:

René Skau Björnsson (S):

»Vil ministeren tage initiativ til, at det bliver obligatorisk at have røgalarmer i danske hjem?«

Begrundelse

Hver uge omkommer et menneske i Danmark som følge af brand i hjemmet (jf. Beredskabsforbundet), røgalarmer kan advare om og forebygge større ulykker. I Sverige og Norge har man indført »alarmpligt«.